

НАЙМЕНУВАННЯ НАЧИННЯ ДЛЯ ВЖИВАННЯ ЇЖІ ТА НАПОЇВ В УКРАЇНСЬКИХ ГОВІРКАХ ПІВНОЧІ МОЛДОВИ

Анотація. У статті подано лексико-семантичну характеристику найменувань начиння для вживання їжі та напоїв, зібраних у північних районах Молдови – території історичного проживання етнічних українців, які в умовах іноетнічного оточення та віддаленості від джерел літературної української мови зберегли рідну мову та культуру. Доведено, що українські говірки активно функціонують за межами України, віддзеркалюючи історію, культуру та побут українського народу.

Ключові слова: діалектологія, тематична група лексики, лексико-семантична група, лексема, семема, номен, північ Молдови.

Тематичні групи лексики, що утворюють номінації компонентів житлово-господарського комплексу, є надійним джерелом інформації для синхронних і діахронних досліджень, оскільки належать до найбільш стійких шарів діалектної лексики. Найменування реалій житлово-господарського комплексу, що оточують пересічних діалектоносіїв у повсякденному житті, відбиваючи етнонаціональну специфіку ведення господарства та реагуючи на розвиток матеріальної культури, демонструють збереження основного фонду вживаної лексики, яка містить як архаїчні явища, так й інноваційні словоутворення, віддзеркалюючи у такий спосіб «наївну» мовну картину світу.

До лексики, яка відбиває реалії повсякденного побуту й тісно пов'язана з життям народу, належать і найменування кухонного начиння, посуду, які є предметом дослідження українських діалектологів, наприклад З. Т. Ганудель [5] (українські говори Словаччини), Г. І. Мартинової [7] (говірки Черкащини), З. М. Бичка [2] (надністрянський говір), Е. Д. Гоци [6] (українські карпатські говори), Л. Л. Ура [9] (угорські говірки), М. О. Волошинової [3] (східнословобожанські говірки). На матеріалі літературної української мови зазначену тематичну групу лексики вивчала Н. Й. П'яст [8] та ін.

Більшість дослідників дотримується думки про давність, традиційність та стабільність функціонування досліджуваної лексики в літературній та діалектній формах української мови.

Г. І. Мартинова визначає, що кожна з тематичних груп має складну внутрішню структуру: у їх складі виділяються ЛСГ, компоненти яких об'єднуються на підставі спільної семантики, а протиставляються рядом диференційних ознак, серед яких «матеріал, з якого виготовлено реалію», «розмір», «спосіб та особливості виготовлення», «функціональне призначення». У позамовному просторі, за висновками дослідниці, ЛСГ співвідноситься з групою реалем, що об'єднуються спільністю призначення і властивостей. У цілому спостерігається детермінізм семан-

тичної структури лексем організацією цілісного сегмента лексичної системи. Лексеми не існують ізольовано, а пов'язані між собою різними семантичними і структурними відношеннями, тому в багатьох випадках простежується взаємозв'язок компонентів семантичної структури одних лексем з іншими. Характерною ознакою структурної цілісності ТГЛ на позначення меблів та посуду і кухонного начиння є гіпер-гіпонімічні відношення компонентів, що виявляються у наявності зон семантичного синкретизму лексем, дериваційних зв'язків між елементами суміжних ЛСГ [7, с. 5].

За висновками М. О. Волошинової, яка досліджувала ТГЛ «Кухонне начиння», зокрема найменування глиняного посуду, в сучасних діалектологічних словниках та живому говірковому мовленні, назви посуду в діалектному мовленні становлять розгалужений шар лексики. Диференційними ознаками для аналізованих номенів можуть бути матеріал виготовлення посуду, форма, розмір, функціональне призначення [4, с. 105]. Номінації посуду можуть бути мотивовані назвами продуктів, назвами матеріалу, з яких їх виготовлено, способом приготування страви, розміром [3, с. 89].

Стан дослідження побутової діалектної лексики, зокрема ТГЛ «Кухонне начиння», засвідчує незмінний інтерес до неї науковців при вивченні територіальних діалектів, зокрема нової формації, до яких належать і переселенські говірки української мови. Особливу увагу вчених привертають українські говірки Молдови як одного з сусідів України, оскільки докладний аналіз їх уможливило виявлення структурних рис українських говірок, з'ясування характеру взаємодії, типів змін української мови в іншомовному оточенні. У нашому дослідженні увагу зосереджено на українських говірках північної частини Молдови, де впродовж століть компактно проживають українці, які зберегли українську мову, традиційну культуру, прийоми господарської діяльності.

Українські говірки півночі Молдови є двох типів: старожитні (давні) і переселенські, новостворені. Необхідність дослідження мовлення українців Молдови зумовлено тим, що вони є складовою

мовного буття українців, творять своєрідний історико-мовний феномен, породжений функціонуванням українських діалектних систем в іншомовному середовищі. Етнічна взаємодія, складні історичні умови формування досліджуваних говірок відбилися в лексиці, зокрема номінаціях кухонного начиння, що досі не було об'єктом наукових студій. Останнє зумовило **актуальність** теми дослідження.

ТГЛ «Кухонне начиння» представляє складну структуру, утворену чималою кількістю лексико-семантичних груп, компоненти яких демонструють певні відношення та семантичні трансформації, чим доводять системний характер мови. Зберігаючи споконвічні найменування й водночас реагуючи на розвиток виробництва та дизайну, лексика кухонного начиння представляє складну лексико-семантичну систему, яка демонструє формування лексико-семантичного обсягу її компонентів, спричинене лінгвальними та екстралінгвальними чинниками, тим самим дає змогу розглянути традиційну матеріальну культуру українців, визначити міжкультурні й міжмовні взаємовпливи та ступінь збереження національної культури в умовах іноетнічного оточення.

Метою нашої роботи є лексико-семантична характеристика найменувань начиння для вживання їжі та напоїв в українських говірках півночі Молдови з огляду на їх типологію, варіативність, етимологію, змінні процеси, а також зв'язки з іншими українськими говірками та літературною мовою.

Наші **завдання**: 1) виокремити лексико-семантичну групу «Начиння для вживання їжі та напоїв» у межах ТГЛ «Кухонне начиння»; 2) дослідити склад та семантичну структуру зазначеної ЛСГ в українських говірках півночі Молдови на тлі загальноукраїнського діалектного континууму та української літературної мови; 3) схарактеризувати просторову диференціацію та варіативність аналізованої лексики.

Джерельною базою дослідження є записи живого мовлення, здійснені автором упродовж 2012 – 2015 рр. у селах північних районів Молдови за спеціально укладеним питальником; дані лексикографічних джерел української та інших мов і діалектів, лінгвістичних атласів. Обстежено 60 сіл, де компактно проживають українці: Бельцький, Бричанський, Глоденський, Дрокіївський, Окницький, Ришканський, Синжерейський, Унгенський, Фалештський, Флорештський райони Республіки Молдова, у яких понад 50% населення самоідентифікуються як українці. Опитано 190 респондентів різного віку – старшого (1925 – 1950 р. н.), середнього (1950 – 1985 р. н.) та молодшого (1985 – 1995 р. н.), різної статі, освіти, професії.

За розповідями інформантів, традиційні столові прибори українців півночі Молдови приблизно до 70-х років ХХ ст. відрізнялися невеликим за кількістю складом, природними матеріалами та примітивним способом виготовлення. За свідченнями

інформантів, тарілки були череп'яні, глиняні, на стіл подавали їжу в одній мисці, з якої їли всі члени родини, ложки були дерев'яними, алюмінієвими, їх називали «прості», вилки з'явилися не відразу. Такі позалінгвальні чинники вплинули на репертуар лексем, що вживаються на позначення столового посуду, визначивши їх мінімалізм, лаконічність.

У ЛСГ «Начиння для вживання їжі» упорядковано найменування посуду для вживання рідкої їжі; закусок, других страв; назви столових предметів; посуду для вживання напоїв; подачі страв до столу; для зберігання солі, цукру.

Родова семема 'начиння для вживання їжі, посуд' в українських говірках півночі Молдови може бути реалізованою лексемами *миска* (Бар., П.), фонетичними варіантами (ФВ) *мєски* (Луп., Мал., Наг.), *мєс'ки*, *м'єс'к'є* (Бар., Берл., Тецк.), *мис'к'є* (Сл.-Ш.), *посуд* (У.), граматичним варіантом *по'суда* (ВНП), *та'р'елки* (Луп., Мал.), ФВ *та'р'ел'к'є* (Берл.).

Особливістю функціонування лексем, що презентують в українських говірках півночі Молдови найменування столового посуду, є відсутність чіткої визначеності у номінації окремих видів, за якою одна назва може вживатися на позначення різних предметів досліджуваного ряду.

Так, на позначення посуду для вживання рідкої їжі, зазвичай круглої посудини з широким плескати́м дном і низькими вінцями, куди насипають або накладають страву, в українських говірках півночі Молдови функціонують найменування *ло'хан'* (Наг.), *ло'хан'а* (Бар., Стурз.), *миска* (Бар., Брат., Наг., Н.Ф., Стурз.), ФВ *мєска* (Бар., Брат., Вас., Григ., Луп., Мал., Наг., Паск., Рек., Сл.-Ш.), деривати *мисочка* (Окт., Цамб.), *по'лумесок* (Бар.), *по'лумисок* (Вас., Окт., Рек., Стурз., Тецк., Цамб.), *та'р'ілка* (Б., Н.Ф., У.), ФВ *та'р'елка* (Бар., Брат., Вас., Луп., Мал., Наг., Н.Ф., Пом., Поп., Рек., Св., Стурз., Сув., У.), *та'р'елка* (Бар., Берл.), дериват *та'р'ілка'чина* (Окт., Цамб.), атрибутивне словосполучення з указівкою на матеріал вироблення *та'р'елка череп'я'на* (Н.Ф.), а також номени *под'ставка* (Наг.), *тасик* (Паск.), *страм'іна* (Окт., Цамб.).

Активну функціональність в українських говірках півночі Молдови виявляють лексеми *миска*, що з'явилася у праслов'янській мові через посередництво давньоверхньонімецьких діалектів (*mias* 'стіл') від латинського *mensa* 'стіл' [ЕСУМ III, с. 465]), *та'р'ілка* (через польську мову запозичено з німецької *Talier* 'тарілка', в якій походить від італійського *tagliere* 'дошка для різання м'яса', що виникло з латинського *tagliare* 'різати' [ЕСУМ III, с. 465]). Лексеми *миска*, *та'р'ілка* у формі множини номінують загальне поняття посуду, а у формі однини, як і номен *ло'хан'а* (переважно у мовленні респондентів старшого віку), можуть репрезентувати семему 'кругла посудина з широким плескати́м дном, куди насипають або накладають стра-

ву', 'череп'яна посудина, схожа на широку чашку, в якій звичайно подають страву до столу'; номен *дохан'а*, *миска* ще: 'біла череп'яна миска', 'хлібна діжа', 'посудина для прання і купання'. Лексема *дохан'а* поширена в українських говірках півночі Молдови та інших українських говірках із значеннями 'миска', 'різновид цебра з однією дужкою' (у поліських), 'глиняний глечик для молока' (у бойківських), 'посуд для вареників' (в українських говірках Одещини та ін.) [СЗГ I, с. 292; СПГ, с. 116; ОСБГ I, с. 418; НРС, с. 163; СУГО, с. 120].

Семему 'посудина для вживання закусок і других страв' в українських говірках півночі Молдови можуть мати лексеми *миска* (Лоп., Н.Ф., Пом., Поп., Стурз., Сув., Тецк.), *меска* (Луп., Мал.), *подставка* (Наг.), *подумисок* (Тецк.), *тап'елка* (Луп., Мал.), *тасик* (Паск.), *страт'іна* (Окт., Цамб.).

Лексема *страт'іна* походить від румунського *strachină* 'глиняний горщик, кераміка, блюдо' [NDULR, с. 1399]; Етимологічний словник румунської мови зазначає походження цієї лексеми від грецького *δοτράχιος*, що після втрати початкового *ο* через слов'янське посередництво з'являється в румунській мові. Спостерігається фонетичне явище переходу [κ] → [m]: *strachină* – *страт'іна*, зворотне якому, тобто перехід [m] → [κ], є ознакою південно-західного наріччя, зокрема буковинських та карпатських говірок: *кі'істо* – *m'істо* [1, с. 183].

Номен *тасик*, зафіксований в українській говірці с. Паскауці Ришканського р-ну на позначення семемі 'посудина з широким плескатим дном і низькими вінцями, куди насипають або накладають страву, тарілка', наявний у буковинських говірках (*тасик* 'тарілка' [СБГ, с. 541]), з яких, припускаємо, увійшов у досліджувані. Ймовірно, є продовженням семантичного ряду *таса*, *таска*, *тасочка*, *таца*, *тацка* 'форма для випікання хліба, печива', 'піднос, таця', 'малий піднос', наявного у гуцульських, лемківських, буковинських говірках [ГГ, с. 181; СЛГ, с. 383; СБГ, с. 541]. За походженням слово *таця* є запозиченням через польську мову з німецької (нім. *Tatze* 'чаша, піднос'), яке зводиться до італійського *tazza* 'чаша, чашка', що має перське коріння [ЕСУМ V, с. 529].

Велику тарілку, дерев'яний або металевий посуд для подавання страв в українських говірках півночі Молдови можуть називати *піднос* (ВНП), *поднос* (ВНП), *страт'іна* (Окт., Цамб.).

До окремої підгрупи входять найменування столових предметів: ложки, виделки, ножа. Предмет столового прибору, яким набирають рідку або розсипчасту страву, в українських говірках півночі Молдови називають *ложка* (ВНП) [СУМ IV, с. 540]. Такий предмет, що має форму ручки з кількома зубцями, можуть номінувати лексемами *в'делка* (Б., Бар., Наг.), *велка* (Берл., Брат., Вас., Григ., Луп., Мал., Наг., Паск., Сл.-Ш.), *ви'делка*

(Бар., У.) [СУМ I, с. 384], *вилка* (Б., Вас., Лоп., Наг., Пом., Поп., Сув., Тецк.) [СУМ I, с. 424], *вилко* (У.). Інструмент для різання, що складається з леза та ручки; ніж кухонний можуть називати *ніж* (ВНП) [СУМ V, с. 420], *нож* (Наг.), *ножеск* (Берл.), *ножик* (Б., Наг., У.), *те'сак* (Наг.); *к'ін'жал* 'ніж для різання свиней' (Пом., Поп., Сув.).

Різноманітне лексичне наповнення вирізняє семему 'велика ложка з довгою ручкою, якою насипають рідку страву; ополоник', яку в українських говірках півночі Молдови можуть виражати: ФВ літературноунормованої лексеми *ополоник* [СУМ V, с. 721] (саму лексему не вдалося зафіксувати) – *половник* (Наг.), *половник* (Б., Бар., Брат., Лоп., Наг., Н.Ф., Тецк.), *полодник* (Луп., Мал.), *полонек* (Бар.), *полоник* (Б., Вас., Луп., Мал., Наг., П., Паск., У.), *полоуник* (Сл.-Ш.), *полоуник* (Брат., Наг., Тецк.); лексеми, наявні у складі української літературної мови з іншими значеннями, які не виходять за межі тематики: *друш'лак* (Берл.), *коушик* (Наг.), *чер'пак* (Б., Берл., Наг., У.); термін *розлив'на ложка* (Наг.); а також діалектизми *кок'ла* (Бар.), *кох'ла* (Вас., Сл.-Ш.), відомі іншим українським говіркам: бойківське, лемківське, гуцульське *кофля* 'ополоник'; буковинське, наддністрянське *куфля*, *кухля* 'кухоль, чашка' [ОСБГ I, с. 382; МСЛГ, с. 172; ГГ, с. 103; СБГ, с. 245; НРС, с. 157]; ймовірно, походять від *кухоль* 'посудина для рідин' [СУМ IV, с. 421], що є полонізмом, зведеним до латинської мови [ЕСУМ III, с. 62; VI, с. 205].

Серед найменувань посуду для пиття визначено назви, що відрізняються за диференційними ознаками «матеріал виготовлення», «розмір», «місткість», «об'єм». Металеву або череп'яну посудину, переважно з ручкою, для пиття води, кухоль можуть номінувати *кана* (Н.Ф.), *ковшик* (Бар., Наг.), *кружка* (Брат., Вас., Лоп., Н.Ф., Пом., Поп., Сад., Стурз., Сув., Тецк.), *крушка* (Б., Луп., Мал.), *кружечка* (Н.Ф.), *куф'ла* (Бар., Вас., Луп., Мал., Наг., Пом., Поп., Стурз., Сув.), *куф'латко* (Пом., Поп., Сув.), *кух'ла* (Бар.). Фарфорову або фаянсову посудину для пиття молока, чаю називають *кана* (Н.Ф.), *кружка* (Берл., Брат., Вас., Наг., Н.Ф., Пом., Поп., Сад., Сув., Тецк.), *крушка* (Луп., Мал.), *кружечка* (Н.Ф.), *чашка* (Б., Бар., Берл., Луп., Мал., Наг., П., Сад., У.). Скляні вироби для пиття води, молока, а також алкогольних напоїв можуть називати *ск'анка* (У.), *ст'кан*, *ст'канчик* (Берл., Пом., Поп., Сув., Тецк.), *чарка* (Стурз.). Місткістю зумовлені найменування виробів для пиття більших розмірів: *кварта* (Б., Н.Ф., У., Ябл.), *л'ітра* (Бар., Берл., Луп., Мал., Наг., Паск., Сл.-Ш., Стурз., Тецк.), *л'ітерка* (Стурз.).

Посуд для пиття води, який українські господарі традиційно залишають для перехожих біля криниці, називають *ба'д'а* (Наг.), *кана* (Н.Ф.), *кварта* (Н.Ф.), *кружка* (Наг., Стурз.), *кружка плас'масова* (Н.Ф.), *ку'бай* (Наг.), *л'ітра* (Наг., Стурз.), *чашка* (У.). Но-

мени *ку'бай* і *ба'д'а* вживають також на позначення грубо зробленого посуду для пиття, який залишають біля довгих вертикальних криниць-журавлів.

Семема 'невеличка посудина для солі, яку подають до столу, солянка' може бути представлена фонетичними варіантами і дериватами літературної лексеми *сільниця* [СУМ IX, с. 220]: *'с'іл'нечка* (Н.Ш.), *с'іл'нечка* (Б., Берл.), *сол'анка* (Конст., Ябл.), *сол'ничка* (Луп., Мал.), *'сол'ниц'а* (Бар., Стурз.), *'солн'ица* (Н.Ш.), *'сол'н'ица* (Б., Григ.). По-

судину для цукру переважно називають *'сахарниц'а* (ВНП).

Отже, дослідження найменувань начиння для вживання їжі та напоїв в українських говірках півночі Молдови засвідчує функціонування компонентів різної етимології (праслов'янської, східнороманської), які зумовили наявність численних фонетичних варіантів лексем, що є результатом інтерференційних процесів, характерних для полімовної території переселенських говірок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бевзенко С. П. Українська діалектологія / С. П. Бевзенко. – Київ : Вищ. шк., 1980. – 246 с.
2. Бичко З. М. Лексика наддністрянського говору : структурна організація та ареалогія : автореф. дис. ... докт. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / З. М. Бичко. – Х., 2002. – 38 с.
3. Волошинова М. О. Назви посуду в українських східнослов'янських говірках / М. О. Волошинова // Лінгвістика : зб. наук. праць / гол. ред. К. Д. Глуховцева. – Луганськ : ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2010. – №3 (21). – Ч.1. – С. 85 – 92.
4. Волошинова М. О. Репрезентація лексико-семантичної групи «назви глиняного посуду» в українських діалектних словниках / М. О. Волошинова // Лінгвістика : зб. наук. праць / гол. ред. К. Д. Глуховцева. – Луганськ : ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2010. – №1 (19). – С. 101 – 107.
5. Ганудель З. Т. Бытовая лексика украинских говоров Восточной Словакии (Названия пищи, посуды и утвари) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.02 «Языки народов СССР (Украинский язык)» / З. Т. Ганудель. – Ужгород, 1980. – 21 с.
6. Гоца Е. Д. Назви їжі й кухонного начиння в українських карпатських говорах : монографія / відп. ред. І. В. Сабадош. – Ужгород : Гражда, 2010. – 360 с.
7. Мартинова Г. І. Подільсько-середньонаддніпряньська діалектна межа (за даними побутової лексики правобережної Черкащини) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Г. І. Мартинова. – Київ, 1993. – 21 с.
8. П'яст Н. Й. Формування тематичної групи «Назви посуду» в сучасній українській літературній мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Н. Й. П'яст. – Київ, 2003. – 18 с.
9. Ур Л. Л. Назви їжі і кухонного начиння в південних ужансько-латорицьких угорських говірках Закарпатської обл. : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.08 «Фінно-угорські і самодійські мови» / Л. Л. Ур. – Ужгород, 2004. – 20 с.

СКОРОЧЕННЯ НАЗВ ДЖЕРЕЛ

ГГ – Гуцульські говірки. Короткий словник / за ред. Я. Закревської. – Л., 1997. – 232 с.; ЕСУМ – Етимологічний словник української мови: в 7 томах. – К. : Наук. думка, 1982 – 2012; НРС – Шило Г. Ф. Наддністрянський регіональний словник / Г. Ф. Шило. – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008. – 288 с.; ОСБГ – Онишкевич М. Й. Словник бойківських говірок / М. Й. Онишкевич. – К. : Наук. думка, 1984. – Ч. 1-2; СБГ – Словник буковинських говірок / за заг. ред. Н. В. Гуйванюк. – Чернівці : Рута, 2005. – 688 с.; СЗГ – Аркушин Г. Л. Словник західнополіських говірок : в 2 т. / Г. Л. Аркушин. – Т. 1-2. – Луцьк: Вежа, 2000; СЛГ – Пиртей П. С. Словник лемківської говірки : матеріали до словника / П. С. Пиртей. – Legnica-Wrocław : 2001. – 461 с.; СПГ – Лисенко П. С. Словник поліських говорів / П. С. Лисенко. – К. : Наук. думка, 1972. – 260 с.; ССМ – Словник староукраїнської мови: у 2 т. – К.: Наук. думка, 1977; СУГО – Словник українських говорів Одещини / за ред. О. І. Бондаря. – Одеса : ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2011. – 222 с.; СУМ – Словник української мови: в 11-ти т. – К.: Наук. думка, 1970-1980; NDULR – Noul dicționar universal al limbii române : ediția a II-a, tranșa a II-a / Oprea Ioan, Pamfil Carmen-Gabriela, Radu Rodica, Zastroiu Victoria. – București – Chișinău : Litera Internațional, 2007. – 1677 р.

Список скорочених назв обстежених населених пунктів

Б. – м. Бельці, Бар. – с. Баронча Дрокіївського р-ну, Берл. – с. Берлінці Бричанського р-ну, Біл. – с. Білявинці Бричанського р-ну, Брат. – с. Братушани Єдинецького р-ну, Вас. – с. Василіуці Ришканського р-ну, ВНП – всі обстежені населені пункти, Григ. – с. Григорівка Синжерейського р-ну, Д. – с. Дану Глоденського р-ну, Лоп. – с. Лопатник Єдинецького р-ну, Луп. – с. Луперія Ришканського р-ну, Мал. – с. Малиновське Ришканського р-ну, Наг. – с. Нагоряни Ришканського р-ну, Н.Ф. – с. Нові Фундури Глоденського р-ну, Н. Ш. – с. Нові Шальвіри Дрокіївського р-ну, Окт. – с. Октябрське Синжерейського р-ну,

П. – с. Пояни Єдинецького р-ну, Паск. – с. Паскауці Ришканського р-ну, Пом. – с. Помпа Фалештського р-ну, Поп. – с. Попівка Фалештського р-ну, Рек. – с. Рекерія Ришканського р-ну, Сад. – с. Садове Бельцького р-ну, Св. – с. Свердіяк Ришканського р-ну, Сл.-Ш. – с. Слобозія-Ширеуці Бричанського р-ну, Стурз. – с. Стурзівка Глоденського р-ну, Сув. – с. Суворівка Фалештського р-ну, Т. – с. Тецкани Бричанського р-ну, У. – с. Унгри Окницького р-ну, Цамб. – с. Цамбули Синжерейського р-ну, Ябл. – с. Яблona Глоденського р-ну.

Diana Ignatenko

Names utensils for eating and drinking in the Ukrainian dialects in northern Moldova

Summary. The article represented lexical-semantic description of names utensils for eating and drinks collected in the northern regions of Moldova – the historical territory of residence of ethnic Ukrainian, which in the alien ethnic environment and distance from sources of literary Ukrainian language retained their own language and culture. Proved that Ukrainian dialect actively operate outside Ukraine, reflecting the history, culture and life of the Ukrainian people.

Key words: dialectology, thematic group vocabulary, lexical-semantic group, token, sememe, north of Moldova.

Одержано 27.05.2016 р.